

(НЕ)ОБАВЕЗНА ВАКЦИНАЦИЈА

– ИСТРАЖИВАЊЕ (септембар 2017.) –

Партизански Блок Улица 2 1/1, Београд Тел: +381 64 2414578, +381 61161 26 29

Пиб: 109020275 Матични број: 28175655

EUROBANK Број динарског рач. 250165000010576005 Број девизног рач.250165000008597011

www.vakcinainfo.org E-mail: office@vakcinainfo.org

Сажетак

Питање (не)вакцинације је глобално питање и у најмању руку је контроверзно од самог настанка. Од Британца, Едварда Џенера (Edward Jenner), који је 1796. године применио прву вакцинацију па до данас, постоје отпори вакцинацији. Они укључују политичке, правне, верске, филозофске, медицинске и друге разлоге. Какав је став родитеља по питању вакцинације, поверењу у здравствени систем, родитељска права и друго, покушали смо да сазнамо овим истраживањем.

Summary

The issue of (non) vaccination is a global issue and is at least controversial from the very beginning. From the British, Edward Jenner, who applied the first vaccination in 1796. to date, there are resistance to vaccination. They include political, legal, religious, philosophical, medical, and other reasons. What is the attitude of the parents regarding vaccination, trust in the health system, parental rights, etc., we tried to find out with this research.

Садржај

Сажетак	2
Summary	2
Садржај	3
Увод	4
Предмет, полазишта и циљ истраживања	6
Значај и актуелност истраживања	7
Методе и начин истраживања	7
Хипотезе истраживања.....	9
И С Т Р А Ж И В А Њ Е	10
Демографски подаци	10
(НЕ)ОБАВЕЗНА ВАКЦИНАЦИЈА - питања	14
Обавезност вакцинације.....	14
Безбедност вакцина	15
Информисаност родитеља	16
Поверење у здравствени систем и лекаре.....	17
Аутизам	19
Одузимање деце	21
Закључци	22

Увод

Све већи број информација везаних за вакцинацију који до стручне и шире јавности долазе путем научних радова, лекарске праксе и родитељског искуства доводи у питање до сада општеприхваћено мишљење о вакцинама као „највећем достигнућу медицине које је спасило милионе живота“. Откриће и дешифровање ДНК, а затим и откриће и развој информационих технологија, дијагностичких и аналитичких алата, су више него довољни разлози за преиспитивање.

Може се рећи да се у свету води прави тихи рат између две стране. Експоненти тог рата су са једне стране мањи број лекара и истраживача који су спремни критички да сагледају нове доказе и резултате и родитељи чија су деца по њиховом дубоком уверењу оштећена од вакцина. Са друге стране налази се већи броја доктора (углавном на друштвеним, политичким и стручним позицијама) који заступају став да је „наука рекла своје“ имплицирајући да ту не сме да буде никаквих промена нити да има више шта да се каже.

Чији је интерес *статус quo*? Да ли наука постоји да би бранила достигнуте коте научне истине које се третирају као догме или по дефиницији треба да буде отворена за преиспитивање? Ако постоје докази, нове информације или чак и сумње, није ли у реду сагледати их у новом светлу имајући у виду да се ту ради о деци као највреднијем и најосетљивијем делу популације?

Ова друга страна има иза себе и владу и њене органе, законе који су неусклађени са Уставом и међународним документима укључујући Међународну конвенцију о људским правима и биоетици, Нирнбершки код и др. Та страна има иза себе и велики број медија, како штампаних, тако и електронских. Рекло би се „идеални услови за победу“. Одакле у демократским друштвима света толика подршка некритичким ставовима?

Ипак, не може се рећи да родитељи и критички настројени лекари губе битку. Баш супротно. И поред ограниченог и може се рећи цензурираног приступа медијима, друштвеној, политичкој и еснафској непозиционираниости, недостатку финансијских средстава опада број вакцинисане деце у целом свету. Оваквој ситуацији сигурно доприноси велики број независних истраживања и приступ интернету.

Ако занемаримо само теоретску могућност да је гро доктора на свету до те мере алтруистичан да жели само да помаже деци и да их одржава здравом, логичан закључак је да иза тога стоји некакав интерес (читај новац) или нешто треће. Нећемо погрешити ако будемо пратили траг новца, као у детективским филмовима. Фармацеутска индустрија је „први осумњичени“ на тој листи, која има интерес да произведе и прода што више вакцина, а потом и лекова. (Будући да се ово истраживање не бави економијом, а имајући у виду да се до података долази са тешкоћама, извршићемо само површну анализу на основу доступних података.)

Светска здравствена организација (World Health Organization - WHO) у свом извештају „Покривеност имунизацијом“ од јула 2017.г. износи податак о 86% вакцинисаности ове године са безначајним променама у односу на прошлу годину¹. У свету тренутно има преко 7, 57 милијарди људи². 86% од те главнице је преко 6,51 милијарда људи. Ако би свако (а ка томе се иде) примио најмање бар једну вакцину то значи да је најмање толики број вакцина потребан. Иста организација, 2012-те, износи податак да се годишње апликује најмање 16 милијарди³ инјекција у свету, од којих су само 3% - вакцине. У документу из јуна 2013. WHO објављује

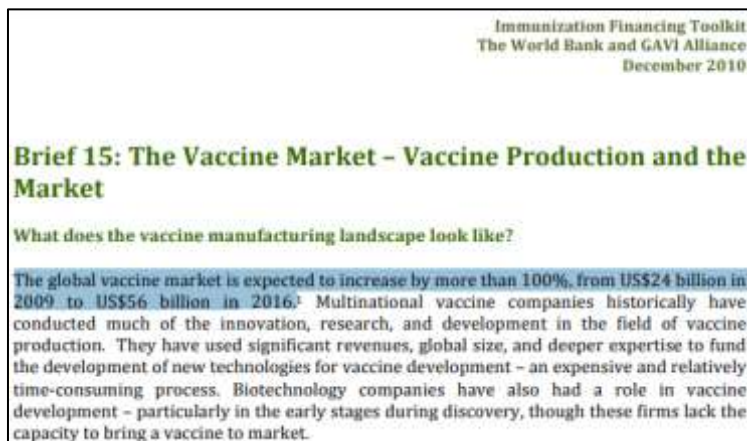
¹ Извор СЗО: <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs378/en/>

² Извор Worldometers: <http://www.worldometers.info/world-population/>

³ Извор: WHO, „Injection safety“, fact sheet, 3 February 2012. http://www.wpro.who.int/mediacentre/factsheets/fs_20120204/en/

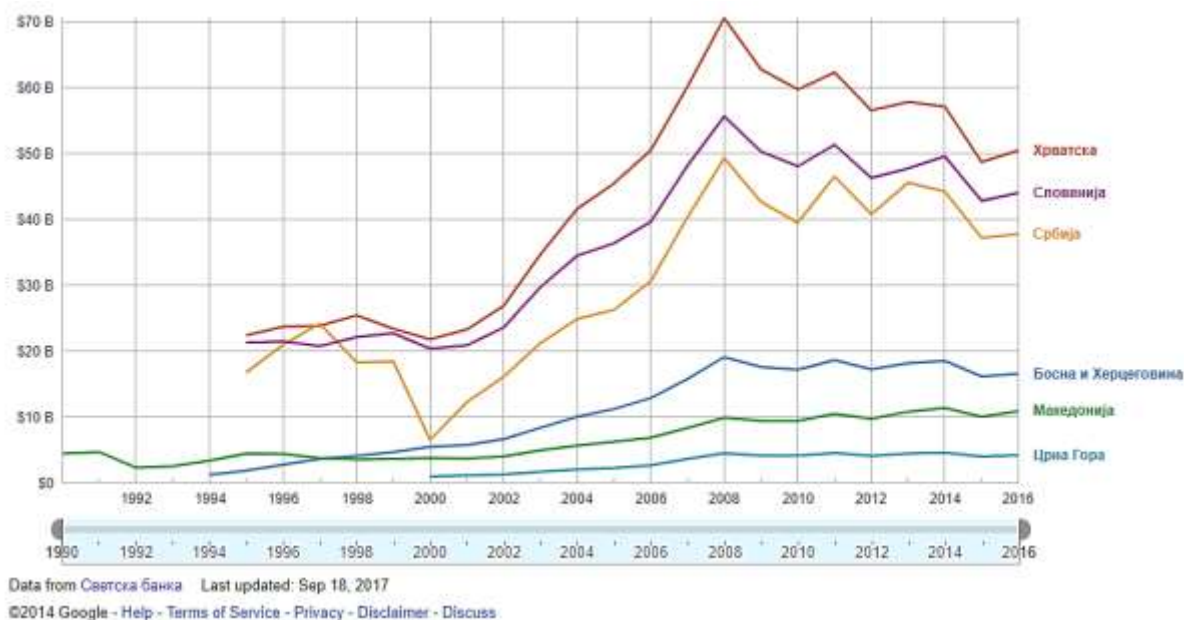
„Извештај о напретку преквалификације⁴“ (вакцина) у коме износи податак (стр.1) да се сваке године више од 2,5 милијарде вакцина инјектира деци испод 10 година.

Колики је то заправо посао може се наслутити из извештаја „Светске банке и ГАВИ Алијансе“ (The World Bank and GAVI Alliance) из децембра 2010. када је прогнозиран пораст тржишта (и зараде) од преко 100%, са 24 млрд долара на 56 млрд долара.⁵ Слика 1.

Слика 1

Поређења ради, навешћемо бруто националне приходе (ГДП), земаља бивше Југославије⁶. Хрватска са око 50 млрд (а највише од свих бивших југословенских република), и даље има нижи бруто национални приход од фармацеутске индустрије. Слика 2.

Слика 2

⁴ Извор: WHO. „WHO Prequalification: Assuring the quality of key product“, http://www.who.int/immunization_standards/vaccine_quality/progress_report_who_pqp_june2013.pdf

⁵ Извор: WHO, „Brief 15: The Vaccine Market – Vaccine Production and the Market“, http://www.who.int/immunization/programmes_systems/financing/analyses/Brief_15_Vaccine_Market.pdf

⁶ Извор: https://www.google.rs/publicdata/explore?ds=d5bnccppjof8f9_&ctype=l&strail=false&bcs=d&nselm=h&met_y=ny_gdp_mktp_cd&scale_y=lin&ind_y=false&rdim=region&idim=country:SRB:BIH:MKD:SVN:MNE:HRV&ifdim=region&hl=sr&dl=sr&ind=false&icfg&iconSize=0.5

Др Немања Ђукић у свом ауторском чланку Друштвена улога вакцинације⁷ износи податке: „Глобално тржиште вакцина данас (са 271 вакцином у производњи) процјењује се на око 24 милијарде долара. Оно остварује профит од око 10,5 милијарди долара а процјењује се да ће до 2020. године фармацевтске корпорације које производе вакцине остваривати профит од 61 милијарду долара.“

Закључак може да се изведе: **Фармација је у успону и веома је уносан бизнис.**

Интернет је за сада умерено контролисан медиј. Још увек је могуће доћи до информација које нису под надзором. Све већи број људи долази до информација. Лекари такође. Паралелно са буђењем лекара и опрезним и све масовнијим залагањем за преиспитивање досадашњих полазишта и разматрањем до сада уврежених флоскула о вакцинама, апологете вакцинације су - грлатији. Њихови напади на „отпаднике – лекаре“ често иду испод црте пристojности где они своје неистомишљенике називају шарлатанима, продавцима варикине и сл. Познат је случај да су под патронатом извесних доктора основане и ваксјунген Фејсбук групе чији задатак је борба против слободе избора која укључује исмевање, вређање, фотошоп монтаже, па чак и клетве и пријављивање родитеља који се супротстављају вакцинацији надлежним службама.

На несрећу, искуства родитеља где су деца напросто занемела и повукла се у свој свет после вакцине, све су бројнија. Синдром изненадних смрти одојчади (SIDS) такође постаје све учесталији, а све већи број стручних радова их повезује или бар не искључује.

У исто време расте притисак влада у свету. Лекарима који су спремни да критички сагледају ово питање, прети се отказима, искључивањем са посла и из лекарског друштва, или се у најмању руку они посматрају као чудаци.

Борба за истину тек предстоји...

Предмет, полазишта и циљ истраживања

Полазишта овог истраживања су драстичан пад стопе вакцинисаности, постојање значајног притиска судских власти које подразумева судско гоњење, преиначавање високих новчаних казни у затворске у потпуности несразмерних стандарду. Затим притисак писаних медија кроз изношење сензационалистичко-катастрофичарских наслова, несразмерно и веома ограничено присуство опонената обавезне вакцинације у електронским медијима, недостатак поштене, стручне дебате у правом смислу, али и разуман отпор родитеља који су забринути за безбедност и здравље сопствене деце.

Треба додати да родитељи имају значајну подршку у виду пресуде Врховног суда Европске уније⁸ од 21.јуна 2017. у којој се каже да да неке вакцине вероватно изазивају болести код људи који их примају. И да вакцине “не пружају безбедност коју људи имају право да очекују.“

Главни циљ овог истраживања је био отварање теме вакцинације на вишем нивоу. Анкета чији су подаци и резултати у наставку, конципирана је тако да покаже ставове анкетираних о обавезној вакцинацији, запрећеном одузимању деце од родитеља који не желе вакцинацију

⁷ Извор: Доц. др Немања Ђукић: Друштвена улога вакцинације, 19 јануар 2017

<http://borbazaveru.info/content/view/9320/33/>

⁸ Извор:

http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?doclang=EN&text=&pageIndex=0&part=1&mode=DOC&docid=192054&occ=first&dir=&cid=485306

своје деце, став о све угроженијем родитељском праву, мишљење о евентуалном постојању корупције у здравству, о стручности лекара, информисаности и друго.

Значај и актуелност истраживања

Искрена жеља чланова нашег удружења је да се глас родитеља преко овог истраживања чује и да то буде допринос друштвеном дијалогу који треба да уважи различитости не само особа такозване ЛГБТ оријентације, већ и породично оријентисаних и прихвати одлуку родитеља као људско право зато што то и јесте. Сматрамо да је питање вакцинације пре свега правно и етичко питање, па тек онда медицинско. Аргументи протагониста присилне вакцинације како је то „цивилизацијско питање“ представљају неодбрањиву тезу. Цивилизација темељи систем вредности који подразумева поштовање људских права. Немогуће је сакривати се иза парадигме цивилизације и позивати на урушавање темељних вредности на којима она почива. У складу са тим, навешћемо члан 2. ставове 1 и 2, УНИВЕРЗАЛНЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ О БИОЕТИЦИ И ЉУДСКИМ ПРАВИМА:

„Људско достојанство, Људска права и темељне слободе морају се поштовати у потпуности. Интереси и добробит појединца имају предност над самим интересом науке или друштва.“

Методe и начин истраживања

Морамо да наведемо околности које су утицале да ово истраживање нема свој пун капацитет.

По подацима изнетим у билтену „2016 Digital Yearbook“⁹, интернет користи око 54% (4,73 милиона) грађана Србије, око 75% грађана Хрватске (око 3,17 милиона), око 69% грађана БиХ (2,63 милиона), 68% грађана БЈР Македоније (1,42 милиона), 61% грађана Црне Горе (381 800), 73% грађана Словеније (1,5 милиона).

Намеће се закључак да тај број нигде на територијама бивше Југославије није стопроцентан, што значи да није дошло до потпуног обухвата свих слојева популације па ни узорак самим тим не може да буде репрезентативан. Додатно умањење узорка чини информација да је узорак добијен методом такозваних **доброволних одговора**, путем интернета и друштвене мреже Фејсбук (Facebook), што додатно умањује популацију будући да сви грађани који користе интернет немају Фејсбук профиле.

За рачунање популације користили смо се подацима¹⁰ из годишњака Уједињених нација 2015. По тим подацима, који представљају последње доступне, укупан број становника бивших југословенских република је 19 964 000 (Табела 1). Подаци о становништву из српске покрајине Косово и Метохија нису на располагању.

Србија без КиМ	7 186 862
Хрватска	4 284 889
Бих	3 791 622
Македонија	2 022 547
Словенија	2 058 051
Црна Гора	620 029

Табела 1

⁹ “We Are Social“, Simon Kemp, updated 28.january 2016. <https://www.slideshare.net/wearesocialsg/2016-digital-yearbook>

¹⁰ Извор: United Nations Yearbook 2015, New York 2016: <https://unstats.un.org/unsd/demographic/products/dyb/dybssets/2015.pdf>

Иако свесни чињенице да сада већ наша интернет популација чини приближно 60% укупне популације, да би добили што релевантнији резултат, ми смо при рачунању потребног узорка за основицу узели целокупну популацију, **са нивоом поузданости од 99%** (уобичајено је 95%) и **интервалом поузданости 3.**

Потребна количина узорка за нашу укупну популацију при задатим условима је 1849.

Оно што говори у корист веродостојности узорка је да узорак у великој мери задовољава претпостављени **метод квота** (у оквиру обухваћене, „интернет“ популације), што ће се видети у презентованим подацима.

Такође, важно је напоменути да су анкете попуњаване како са личних рачунара, тако и са мобилних уређаја, што је повећало ширину потенцијалног обухвата интернет популације.

Анкета задовољава критеријум економичности (једини утрошак је утрошак времена, струје и интернета и наравно рад активиста на расејавању линкова (интернет веза), као касније и при анализи и припремању овог извештаја.

Критеријум брзине је више него доминантан. **Анкета је трајала само 24 часа и њом је обухваћено 2033 анкетирана.** Да би повећали фактор нивоа поузданости, ми смо задржали све учеснике у анкети.

Методом електронског анкетања избегава се пристрасност и сугестивност анкетара, а рачунар им испоручује питања на идентичан начин. Платформа на којој је постављена анкета су Гугл (Google) анкете, док је техничка и графичка обрада података извршена у Мајкрософт екселу (Microsoft Excel).

Мана оваквог начина анкетања је немогућност провере да ли се заиста ради о особи која се својим атрибутима представила у демографском делу анкете.

При формирању питања гледали смо да понудимо одговоре које би дистанциране стране дале усменим одговором. Тако смо повећали јасноћу и диференцијацију анкетираних. Тамо где је то било немогуће понудили смо и неутралне одговоре.

У уводном делу анкете упознали смо интересенте са анкетом.

„Поштовани,

Пред Вама се налази упитник који би требало да покаже уверења грађана о родитељском праву на (не)обавезну вакцинацију, односно о праву на избор при вакцинацији.

Анкета обухвата учеснике са територије бивших југословенских република.

Анкету је могуће попунити САМО ЈЕДНОМ.

АНКЕТА ЈЕ АНОНИМНА, те Вас позивамо да је попуните ИСКРЕНО И ТАЧНО, како би добили што релевантније податке.

Питања су кратка и јасна и потребно Вам је само неколико минута за попуњавање.

Они који нису родитељи нека одговарају на питања као да се односе на њихову будућу децу.“

Анкета је преко наших активиста постављена у велики број различитих друштвених група, док су сви замољени да адресу анкете проследи преко свог зида другим заинтересованим

пријатејима. Тако смо диверзификовали потенцијалну базу и избегли једнострано попуњавање истомисљеника, будући да сви ми имамо пријатеље различитог става по овом питању. Резултати анкете показују да су у њој учествовали управо такви људи - различитих мишљења.

Будући да је ова тема „врућа“ међу грађанима, тј. изазива емоције, имали смо и жестоких и организованих напада где су противници пријављивали анкету као нежељену поруку – спам, па нападнуте особе (наши активисти) више нису могли да деле тај садржај.

Будући да смо резултате могли да пратимо у реалном времену, после неколико стотина анкетираних формиран је тренд који је варирао по одређеном питању 1-2%, што нам говори о ваљаности анкете и безначајности утицаја напада и евентуалних лажних, вишеструких или неконзистентних одговора.

Због свега овога, али и других података наш је став да ова анкета има значајне и валидне резултате.

Хипотезе истраживања

Идеја водиља нашег удружења је борба ЗА НЕОБАВЕЗНУ ВАКЦИНАЦИЈУ, а не како то злонамерни желе да представе „против вакцина“.

Тако смо и поставили нашу нулту хипотезу која, верујемо, изражава став већине грађана:

X_0 – Већина родитеља жели да сачува родитељско право на избор при вакцинисању сопственог детета

X_1 – Већина родитеља верује лекарима.

X_2 – Већина грађана мисли да у здравству има корупције

X_3 – Већина родитеља који се залажу за необавезну вакцинацију су високообразовани.

X_4 – Родитељи који верују систему нису информисани о садржају вакцина.

X_5 – Грађани верују да у здравству има корупције.

X_6 – Већина грађана има у својој ближој или даљој околини аутистично дете.

ИСТРАЖИВАЊЕ

Демографски подаци

Кроз седам обрађених, основних демографских питања сазнали смо каква је структура нашег узорка. Прво питање, било је питање пола. У анкети су несразмерно учествовале жене и мушкарци и то у односу 3:1. Ипак, сматрамо да је то очекиван одзив будући да су жене по својој биолошкој дефинисаности директније везане за децу (у односу на мушкараце) и тиме респонзивније на позив за анкету.

По подацима већ навођеног статистичког годишњака УН¹¹, сазнали смо податке везане за пол укупне популације грађана свих бивших југословенских република изузев Босне и Херцеговине, за коју је постојао само укупан податак о броју становника. Будући да се ради о становништву сличних карактеристика, израчунали смо просечан удео жена и мушкараца у осталих пет бивших југословенских република и онда израчунали сразмеран удео и мушкараца и жена у БиХ. Можемо погледати табелу 2.

	укупно	мушко	процент	женско	процент
Србија без КиМ	7 186 862	3 499 176	48,69%	3 687 686	51,31%
Хрватска	4 284 889	2 066 335	48,22%	2 218 554	51,78%
Бих	3 791 622	1 865 857	49,21%	1 925 765	50,79%
Македонија	2 022 547	1 015 377	50,2%	1 007 170	49,8%
Словенија	2 058 051	1 019 826	49,55%	1 038 225	50,45%
Црна Гора	620 029	306 236	49,39%	313 793	50,61%
Укупно	19 964 000	9 772 807	48,95%	10 191 193	51,05%

Табела 2

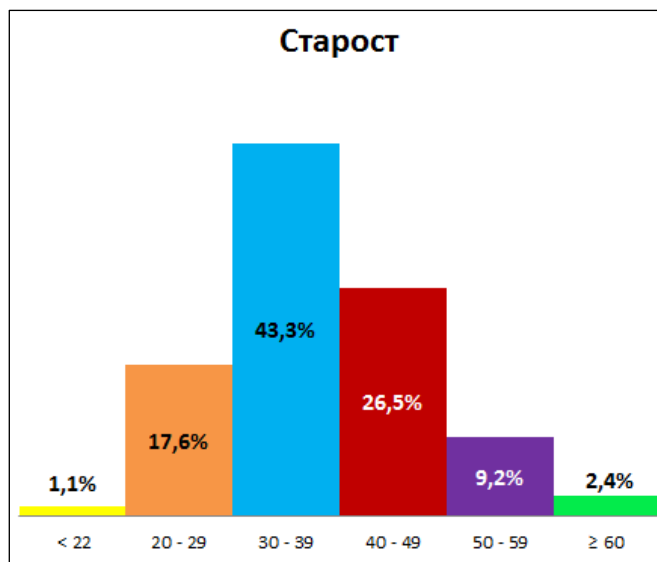
Дакле, одзив дама (графикон 1) је био у оквиру очекивања иако несразмеран популацији где је однос мушкарци : жене око 49:51.

Графикон 1

¹¹ Izvor: United Nations Yearbook 2015, New York 2016:
<https://unstats.un.org/unsd/demographic/products/dyb/dybssets/2015.pdf>

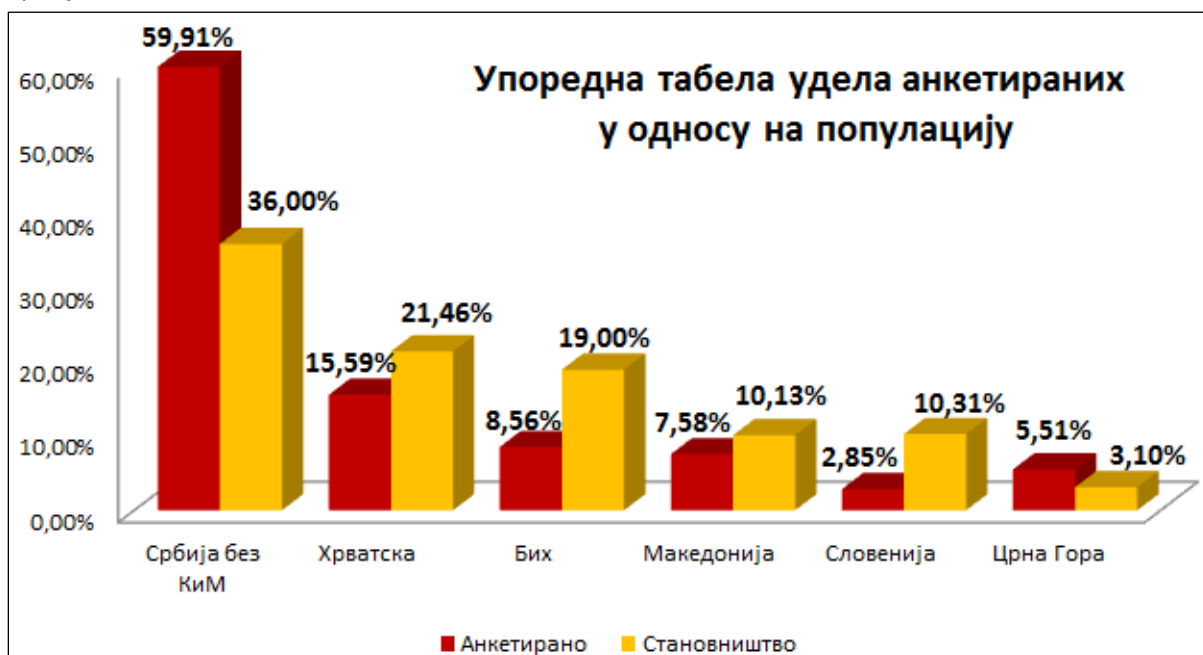
Разматрајући старосну структуру анкетираних, можемо да закључимо да су најреспонзивнији били они између 30 и 39 година. То су родитељи који су у складу са културом ових подручја у животној фази да имају децу у узрасту који обухвата обавезна вакцинација. Графикон 2.

Графикон 2

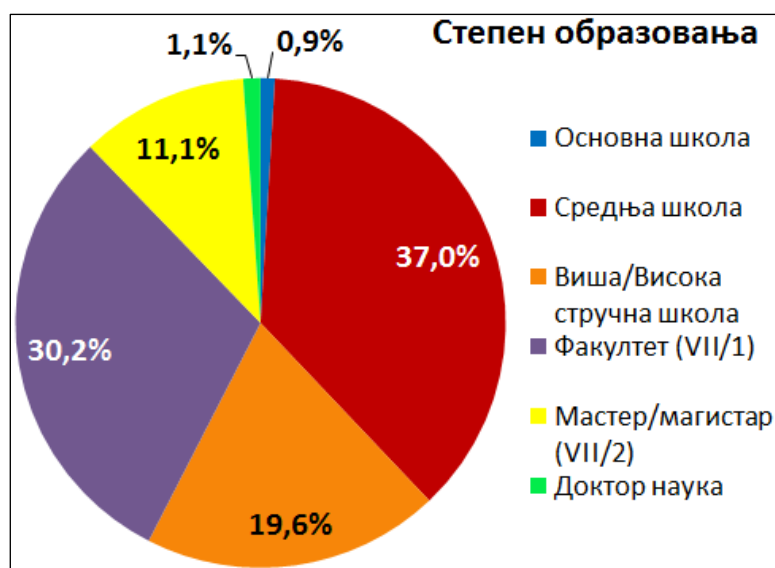
Удео анкетираних у узорку по бившим југословенским републикама можемо видети на графикону 3. Носиоци истраживања су претпостављали могућност оваквог или сличног резултата имајући у виду језичку и азбучну баријеру која објективно постоји између грађана неких од бивших југо-република, као и других фактора.

Погледајмо графикон 3 који представља процентуални однос становништва бивших југословенских република и одзива на анкету. Уважавајући разлике, наше уверење је да равномернијом дистрибуцијом узорка не би дошло до значајнијих промена резултата, када би се нпр. повећало учешће грађана из других екс-југо република на рачун учешћа грађана Србије.

Графикон 3

Степен образовања говори нам о потенцијалу анкетираних да процесуирају информације у складу са науком и научним достигнућима. Тако, видимо сасвим добру дистрибуцију узорка у средњем, вишем и високом образовању. Графикон 4 показује тај однос.

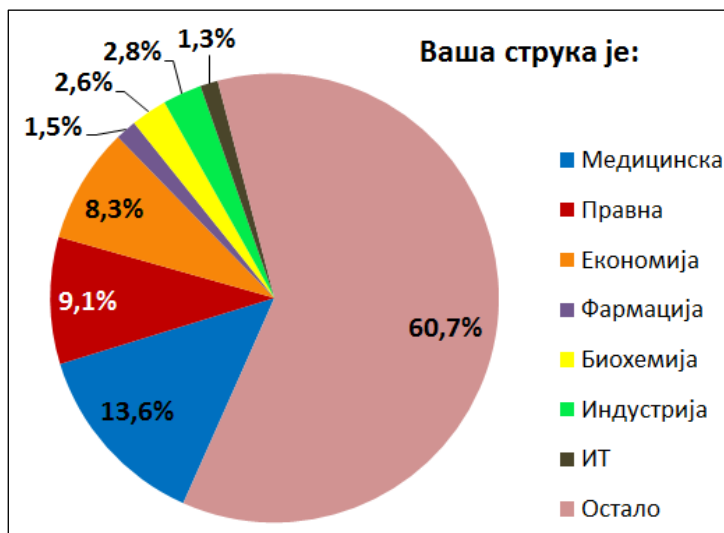
Графикон 4

Уважавајући чињеницу да се не ради о репрезентативном узорку, можемо да закључимо да је ово истраживање разбило мит о необразованости родитеља који се супротстављају обавезној вакцинацији. Из ових података, груписањем, можемо да закључимо да скоро двотрећинска већина анкетираних има више и високо образовање, што је случај и у свету. Графикон 5.

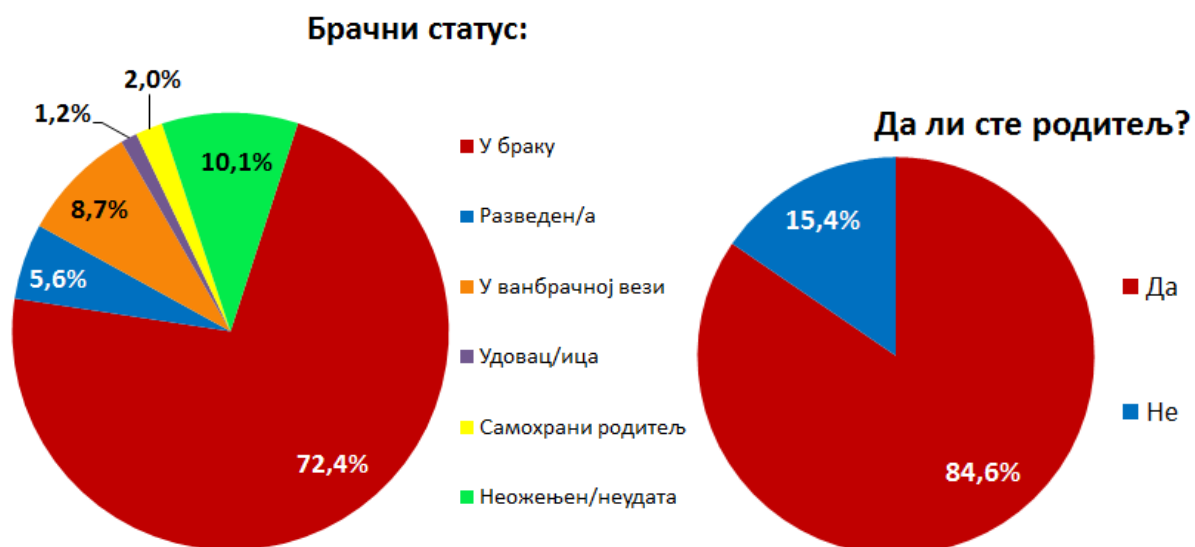
Графикон 5

Интересовало нас је који је образовни профил анкетираних, односно, колико анкетираних има медицинско, биохемијско, фармаколошко или правно образовање, будући да смо већ констатовали да је вакцинација пре свега правно питање. Видећемо да ни њихов удео није занемарљив. Графикон 6. Оно што можемо да додамо је да је најбројнији стратум „остало“ заиста веома хетероген, од домаћице, пољопривредника, до електричара и просветних радника. Графикон 6.

Графикон 6

Следећа два питања су нам дала одговор о брачном статусу и родитељству. Графикони 7 и 8.

Графикон 7

Графикон 8

Готово трчетвртинска већина је у браку, док су преко четири петине – родитељи. Тиме смо завршили демографски део испитивања.

(НЕ)ОБАВЕЗНА ВАКЦИНАЦИЈА - питања

Обавезност вакцинације

Централно питање овог истраживања се односило на обавезност вакцинације. Поставили смо два смисаоно идентична питања, али преформулисано, дајући могућност анкетиранима да се слободније изразе. Одговор је недвосмислен у оба случаја. Грађани су ЗА НЕОБАВЕЗНУ ВАКЦИНАЦИЈУ.

Наше прво питање је гласило: „Да ли сте за обавезну вакцинацију?“. У тако постављеном питању је постојао потенцијални семантички проблем. Питање обавезе, односно обавезности, може бити тумачено на разне начине. Правно гледано, законска обавеза подразумева и законске казне у случају непоштовања закона. Погледајмо графикон 9.

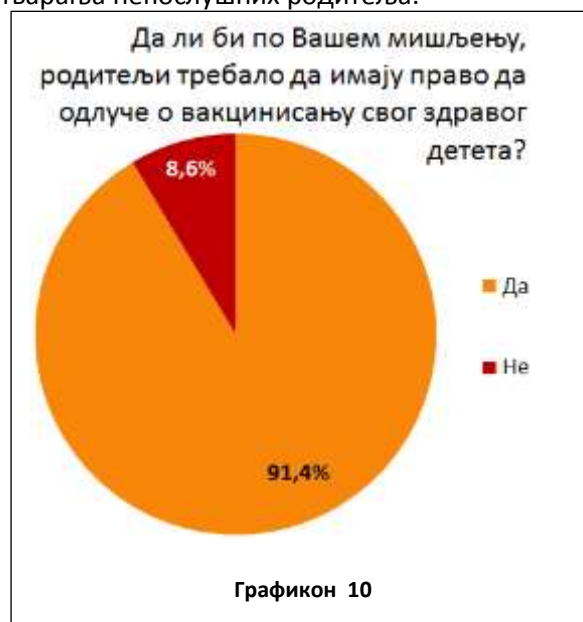

Графикон 9

12,2% анкетираних, што је нешто више од сваког десетог човека сматра да би вакцинација требало да буде обавезна. 7% анкетираних је спремно да у том наметању вакцинације „за наше добро и добро наше деце“ иду чак и до затварања непослушних родитеља.

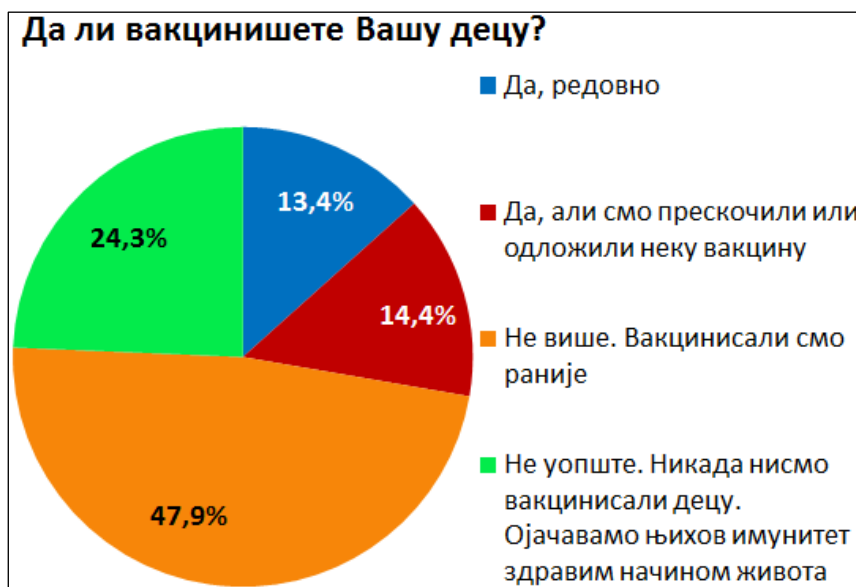
Следећи графикон 10, разјашњава да и овом малом стратуму постоји подела.

Наиме, на питање: „Да ли би по Вашем мишљењу, родитељи требало да имају право да одлуче о вакцинисању свог здравог детета?“, огромна већина од преко деведесет процената сматра да је родитељско право изнад обавезујуће вакцинације.

Графикон 10

Вакцинама и њеним садржајем смо се бавили и у наредних неколико питања. Из графикана 11 можемо видети како су анкетирани орговорили на питање: „Да ли вакцинишете Вашу децу?“. Суштински, децу на вакцинацију одводи 37,7% родитеља, док у потпуности, по календару, децу вакцинише 13,4%. Остала деца која су вакцинисана примила су вакцину са закашњењем или су је прескочили. Највећи део родитеља, скоро половина (47,9%) је одлучила да више не вакцинише децу иако је до сада редовно вакцинисала. Готово једна четвртина родитеља се изјаснила да никада није вакцинисала децу, будући да јачају њихов имунитет здравим начином живота (витаминска и квалитетна исхрана, физичка активност...). Графикон 11.

Графикон 11

Безбедност вакцина

Да су вакцине безбедне, мисли само мали број испитаних. Само 11,1%.

Графикон 12

Информисаност родитеља

Познато је да вакцине садрже разне штетне и отровне материје као што су између осталих и неуротоксини, алуминијум, жива, олово, никл, хром итд.¹²

Такође, општепознато је и по декларацијама произвођача да у вакцинама има и делова ткива и ДНК разних животиња (мајмуна, кокошке, свиње, говеда...) као и делови абортираног, феталног, људског ткива и ДНК.

Треба додати списку разне материје неорганског порекла које су отровне и канцерогене као на пример полисорбат 80, формалдехид итд. Да ли су родитељи довољно информисани?

Графикон 13

86,5% испитаника сматра да углавном познаје садржај вакцина и у информисаности можемо тражити разлоге за одустајање родитеља од вакцинисања. Са друге стране, само један проценат више од груписаног дела узорка (13,5%) по питању обавезности вакцинације, верује лекарима (и нема потребу да проверава) или је уверено да садржај токсичних материја не угрожава децу.

“Право на информисан пристанак” је појам који представља право човека зајемчено Универзалном декларацијом о људским правима и биоетици, да се информише и прихвати или да не прихвати медицинску меру. У случају малолетне деце ово право се преноси на њихове родитеље.

Да ли лекари информишу родитеље у довољној мери? Графикон 14 даје одговор на то питање. Само сваки десети родитељ сматра да је довољно добро информисан од стране изабраног педијатра.

¹² Gatti AM, Montanari S „New Quality-Control Investigations on Vaccines: Micro- and Nanocontamination.“
Int J Vaccines Vaccin 4(1):2016, pages 9-11
MedCrave - International Journal of Vaccines and Vaccination, Volume 4 Issue 1 - 2017

Графикон 14

Само 5,1% родитеља је добило информацију која је записана на (неким) упутствима (неких) вакцина.

Од стране произвођача постоји упозорење на могући, чак смртни исход у случају вакцинисања. Тачније, проценат је драматично и мањи ако имамо у виду да су од 104 анкетираних, 39 медицинске, биохемијске или (молекуларно)биолошке струке, па можемо да претпоставимо да су те информације добили током образовања.

То значи да је само око 3,2% анкетираних информацију добило од лекара. Овакав постотак је поразан и у оквирима је процента неисправних гласачких листића на изборима. Закључак је јасан: лекари готово уопште не информишу родитеље о могућим, посебно најтежим последицама вакцинисања.

Поверење у здравствени систем и лекаре

Једна од наших полазних хипотеза је била да родитељи, већински, имају поверење у лекаре. Показало се да је то полазиште само делимично тачно. Подаци које смо прикупили, рекли су нам да је само нешто мање од шест процената анкетираних је спремно да некритички прихвате став лекара.

Осталих 47,2% о дијагнози изабраних лекара размишља критички, односно спремни су да затраже и „друго мишљење“, док су преосталих 47,1% веома критични и свесни су да је и здравствени систем део друштва и да је корупција захватила и ту област, односно да је чак и у врху листе корупције.

Мање од једног процента анкетираних (0,7%) сматра да у здравству нема корупције, односно 99,3% анкетираних тврди да је корупција у здравству присутна од чега су њих 45% имали лично искуство.

Овакви подаци су поражавајући. Погледајмо графиконе 15 и 16.

Графикон 15

Графикон 16

Колико је урушен здравствени систем можемо видети из податка да су преко шездесет процената анкетираних уверени да лекари нису довољно обучени, односно да немају довољно знања везаних за питање вакцинације. Само нешто мање од девет и по процената је уверено да лекари поседују стручност довољну да могу да препоруче вакцинацију, док је 30,4% анкетираних остало уздржано.

Графикон 17

Стање ствари у здравству показује и ситуација где лекари, по сведочењу родитеља, не региструју редовно и не пријављују нуспојаве вакцинације у довољној мери, нити их закон стимулише да то чине.

Скоро трочетвртинска већина анкетираних тврди да има сазнања да лекари својој деци не дају све вакцине, већ прескачу „непотребне“ или их уопште не вакцинишу.

Познато је да се већина медицинских радника не вакцинишу редовно или уопште иако их правила службе на то обавезују, можемо да закључимо да постоји и доза лицемерја већег дела ћутолошки или проваксерски настројеног дела медицинских радника.

Графикони 18 и 19.

Графикон 18

Графикон 19

Аутизам

Интересовала су нас и питања везана за болести из спектра аутизма. 11.9.2017. године, наше Удружење је упутило писмени Захтев за приступ информацијама од јавног значаја Институту за јавно здравље Србије, "Др Милан Јовановић Батут" одакле је стигао одговорио да Институт "не располаже податком нити проценом о броју деце са дијагнозом аутизма или са симптомима сличним аутизму у Републици Србији".

Ако се имају у виду пресуде Судова у италијанским градовима, Милану, Кунееу, Урбину (...), преко 580 њих до 2012., којима су досуђене велике одштете оболелој деци која су вакцинисана (посебно ММР), као и преко 3,5 млрд долара одштета у САД, веза између аутизма и вакцинације постаје све видљивија. Интересовало нас је колико наших испитаника има директну везу са том болешћу кроз чланове своје или блиске породице.

Графикон 20

Теза за друго питање везано за аутизам у нашем истраживању је била: ако је аутизам болест која је везана за вакцине односно за све већи број вакцина, логично је да нема много старијих особа које су аутистичне, будући да је раније било много мање вакцина које су биле моновалентне.

Међу активистима у нашем удружењу не знамо за случај старије особе оболеле од аутизма, у широј родбини и пријатељима, а ни Институт Батут „не располаже подацима о првом евидентираном случају аутизма у Србији“.

Наше истраживање је показало да ни преко 4/5 анкетираних не зна за такве случајеве. Сведочење 16,8% анкетираних да знају за случајеве аутистичних, старијих особа, може да се посматра кроз призму погрешног идентификовања тих болести или мањег броја оболелих будући да раније није било толико ни вакцина, нити су оне биле поливалентне, нити истих особина. Графикон 21.

Графикон 21

Многи објективни аналитичари, интелектуалци и грађани су примећују тзв. спиновање медија по питању вакцинације. С времена на време, у (контролисаним) медијима појави се наслов који као да је извађен из Апокалипсиса, типа “СРБИЈА СЕ ВРАЋА У 19. ВЕК Чека ли нас МАСОВНО УМИРАЊЕ од малих богиња?”, “НЕПРИХВАТЉИВА ТРАГЕДИЈА Деца усред Европе умиру због МАЛИХ БОГИЊА и све због ове НЕОДГОВОРНЕ ПРАКСЕ” или “За невакцинисање деце ПАЛЕ ПРВЕ КАЗНЕ!” и сл.

Само у августу 2017. дневни лист који предњачи у застрашивању родитеља, “Блиц”, имао је седамнаест наслова везаних за вакцинисање.

Да медијска хајка и такви наслови делују на људе, показује чињеница да постоји одређени број родитеља које медији успевају да доведу у недоумицу и да их застраше. Ипак преко седамдесет процената родитеља разуме да се ради о злоупотреби медија и манипулисању страхом.

Графикон 22

Одузимање деце

Пре неколико дана на интернет страницама националног тв сервиса Републике Србије - РТС-а, освануо је парадоксалан наслов: „Брачни пар отео своје новорођенче из болнице да га не вакцинишу“. Могу ли родитељи да отму сопствено дете?

Са друге стране, све је више текстова који прете одузимањем деце од „несавесних“ родитеља. Шта родитељи о томе мисле?

Графикон 23

Дакле, само мање од 4% анкетираних има екстремне идеје типа одузимања деце, „ради општег и њиховог добра“. Срећа је што неојаничарство на територијама бивших југословенских република нема своје упориште. Преко 4/5 родитеља је отворено изразило да је спремно да брани своју децу својим животима, што може да представља и поруку за крај овог истраживања. Обраћамо се апелом свим властима бивших југо-република:

**Поправите постојеће законе и поштујте људска права! Држава није власник наше деце!
Нећемо дозволити да фармакокорпорације врше експерименте над нашем децом!**

Закључци

- 9 од десет родитеља сматра да је родитељско право изнад обавезујуће вакцинације.
- 9 од десет родитеља сматра да вакцине нису безбедне и да постоји опасност да њихово дете буде трајно оштећено.
- Није тачна тврдња да су они који одбијају обавезну вакцинацију необразовани – напротив. Највећи део родитеља (скоро 2/3) који су за необавезну вакцинацију имају више или високо образовање.
- Родитељи више не верују лекарима „слепо“, без резерве.
- Лекари готово уопште не информишу родитеље о могућим, посебно најтежим последицама вакцинисања.
- Већина родитеља је редовно водила децу на вакцинисање „по календару“, али је више не намерава. Узроци су корупција у здравственом систему, неинформисаност лекара по питању вакцина, неискреност медицинског особља при вакцинисању сопствене деце или њих самих.
- Скоро 60% анкетираних има у својој или блиским породицама аутистично дете, што наводи на закључак да је аутизам у драматичном порасту.
- Четворо од петоро родитеља не знају старију особу оболелу од аутизма (што имплицира да је аутизам „млада“ болест у вероватној вези са интензивнијом употребом вакцина.
- Највећи део родитеља (преко 70%) разуме медијску пропаганду вакцинације коју врше контролисани медији, док преосталих мање од тридесет процената бива уплашено или забринуто.